

myślu; po dyskusji, akceptowano stanowisko przewodniczącego. — Przyjęto do wiadomości sprawozdanie kol. Kusyka z pierwszego Zgromadzenia noworeaktywowanej Filii „Ogniska” w Stanisławowie. — Przewodniczący „Grafiki”, kol. Kazimierz Zieliński zaprasza Wydział „Ogniska” na towarzyskie zebranie dnia 5 kwietnia z okazji zdobycia mistrzostwa na r. 1928/29 i 7-letniej działalności Klubu na polu sportu. — Sprawę kol. Gofryka odroczone do nast. posiedzenia. — Przyjęto uchwałę, że koledzy, którzy nieodpowiednio zachowują się w organizacji, względnie przeszkadzają w pracy funkcjonariuszom, zostaną wezwani do odpowiedzialności przed Wydziałem. Wybrano też komisję celem opracowania odpowiedniego regulaminu dla członków co do zachowania się w lokalu towarzystwa.

Posiedzenie Wydz. Gł. z dnia 9 kwietnia 1930. W sprawie zapomóg świątecznych dla kolegów bezkondycyjnych podjęto następującą uchwałę: „Wszystkim kolegom bezkondycyjnym, członkom „Ogniska” i Związku, pobierającym zapomogi statutowe, bądź nadzwyczajne — przyznaje się dodatek świąteczny w wysokości 100 proc. zapomogi nadzwyczajnej należnej im kategorii. — Wszystkim kolegom żonatym, mającym więcej, jak jedno dziecko (nieprzekroczony 15 rok życia) dodatkowo 10 zł.” — Sierotom przyznano jako dodatek świąteczny po 30 zł. z funduszu gwiazdkowego. — Inwalidom uchwalono 100 proc. dodatku w wysokości pobieranej zapomogi inwalidzkiej z funduszu nadwycz. opodatkowania. — W sprawie Kom. Mężów Zaufania przyjęto następujący wniosek: „Sprawę Kom. Mężów Zaufania postanawia się wstawić jako oddzielny punkt Rocznej Waln. Zgrom. na którym wygłoszony zostanie specjalny referat o znaczeniu tej instytucji”. — Termin Rocz. Waln. Zgrom. ustalono na dzień 27 kwietnia 1930 r. — Święto 1-go Maja postanowiono święcić analogicznie jak w roku ubiegłym tj. od godz. 6 rano dnia 1-go do godz. 6 rano dnia 2-go maja. — Regulaminowo załatwiono podanie kol. Tomaszka R. o zapomogę nadzw. — Zapomogi świąteczne przyznano nast. kol. przebywającym poza Lwowem: Rząsie S., Miezinowi S., i Ochowski J. — Kol. Płażewskiemu K. przyznano wstrzymaną zapomogę. — Z listy członków skreślono kol. Bolkota Maksymiljana za załaganie 5 wkładek. — W sprawie zaległych urlopów zainteresowani koledzy złożyli oświadczenie, że w roku bieżącym wykorzystają swe urlopy w podwójnej normie.

Posiedzenie Wydz. Gł. z dnia 15 kwietnia 1930. Rozpatrywano sprawę kol. Benrada Aug. Po przesłuchaniu świadków oraz przeprowadzeniu szczegółowej dyskusji powzięto następującą uchwałę: „Wydział Stow. Druk. „Ognisko” we Lwowie na posiedzeniu swem

w dniu 15 kwietnia 1930 r. po dokładnem i szczegółowem rozpatrzeniu wszystkich wybruków, popełnionych przez kol. Benrada Augusta, uchwaślił wykluczyć go z grona członków Stow. Druk. „Ognisko” oraz Zw. Zaw. Druk. i Pokr. Zaw. w Polsce”. — W sprawie anormalnych stosunków panujących w drukarni „Narodowej”, po przesłuchaniu szeregu świadków, zwrócono uwagę kol. Krausowi M. by nie mieszać się do działu maszynowego tego zakładu. — Dodatkowo przyznano zapom. świąteczną kol. Tołoczce T. oraz sierocie Ławrowowi J. — Zupełnie zapomogę wstrzymano kol. Hoffmanowi K.

Posiedzenie Wydziału „Ogniska” dnia 23 kwietnia 1930. Odczytano pismo kol. z Tarnopola w sprawie lustracji drukarni, przeprowadzonej przez Inspektorat pracy. — W wyniku tej lustracji uchwalono odnieść się do głównego Inspektoratu pracy. — Odniesie się do głównego Inspektoratu pracy. Podanie kol. Czabary o przesunięcie go na czołowe miejsce na liście bezkondycyjnych załatwiono odmownie, z tem, że z tą sprawą może odnieść się do Walnego Zgromadzenia. Podanie kol. M. Syniuty ze Stanisławowa załatwiono odmownie. — Kol. Maksymiljana Bolkota przyjęto do Stowarzyszenia z nadpłaceniem wkładek. — Kol. G. Meiselmanna zwolniono od płacenia wkładki za 1 tydzień, w którym nie pracował. — Nadzwyczajną zapomogę dla bezkond. przyznano kol. W. Andryszynowi i kol. J. Dziamię. — Odczytano pismo Inspektoratu pracy we Lwowie w sprawie przerwy przy jednorazowej 8-godzinnej pracy. — Odczytano pismo informacyjne Zarządu „Ogniska” w Krakowie. Odczytano pismo Zarządu główn. w Warszawie, w którym zaznaczono, że plenarne posiedzenie Zarządu gł. w Warszawie odbędzie się dnia 18 maja br. — Stowarzyszenie uczniów w Poznaniu donosi, że w lipcu br. urządzi wycieczkę swych członków do Lwowa, celem poznania miasta i drukarni lwowskich. W wycieczce weźmie udział 25 członków. Uchwalono przyjąć wycieczkę z jak największą pomocą. — Omawiano sprawę Filii stanisławowskiej.

SEKCJA PERSONALU POMOCNICZEGO — LWÓW.

Posiedzenie Wydziału Sekcji dnia 26 marca 1930. Nieobecni: Zgórski A. i Łabikówna. — Protokół odczytany przyjęto bez zmiany. — Kierownikiem biura pośrednictwa pracy wybrano nadal tow. Maćkówkę. — Bibliotekarką została tow. Langerówna. — Udzielono naganę tow. Koncewicz za nieorganizacyjne zachowanie się. — Na zakupno książek do biblioteki przeznaczono 250 zł. — Listę bezrobotnych, pobierających zasiłek nadzwyczajny przyjęto bez zmiany. — Tow. Horodyscę przyznano 10-50 zł. tygodniowo z funduszu nadzwyczajnego. — Niepobrane przez tow. Kluk 10 zł. za szkontrum

przeznaczono na bibliotekę. — Na jubileusz tow. H. Diamanda delegowano tow. Maćkówkę i Langerównę. — Na Walne Zgrom. Rady Związków Zawodowych delegowano tow.: Kruszelnickiego, Masłowską, Makucha, Stańkę i Wasserman.

PRZEMYSŁ

Posiedzenie Wydziału Filii „Ogniska” (Zarz. Zw.) dnia 10 lutego 1930. Przew. kol. Mikruta skreślił całoroczną działalność Wydziału Filii przemyskiej. Skarbnik, kol. Peer odczytał sprawozdanie kasowe za r. 1929. Kol. Kuczerępa imieniem Komisji kontrolującej zawiadamia, że przeprowadzone szkontrum kasy wykazało wzorowy porządek w prowadzeniu ksiąg kasowych, a kwity i gotówki znalezione również w porządku. Bibliotekarz, kol. Madejski złożył sprawozdanie z ruchu w bibliotece. Kol. Baran przedstawił sytuację w Sekcji personalu pomocniczego i stan funduszy tejże. Wszystkie te sprawozdania przyjęto do wiadomości, po czym uchwalono zwołać roczne Walne Zgromadzenie na dzień 5 marca 1930 o godz. 5 pop. — Pismo Zarządu Gł. w sprawie kol. Skupienia i „Profesijnego Wistnika” przyjęto do wiadomości.

Posiedzenie 27 lutego 1930. Przew. kol. Mikruta przedstawił sprawę wynajęcia lokalu dla własnej drukarni. Poruszano sprawę ścisłego przestrzegania cennika i regulaminu. — Przyjęto do „Ogniska” kol. Władysława Kroczykowskiego, za wpisem, z dniem 17 lutego 1930 br. — Wstąpił do wojska 25 lutego kol. Sergiusz Wołoszyński. — Sprawę maszynisty w drukarni p. Robinschona oddano do załatwienia kol. przewodniczącemu.

Posiedzenie Wydz. Filii (Zarządu Związku) dnia 18 marca 1930. Protokół odczytano i przyjęto do wiadomości. Przewodniczący, kol. Mikruta, witając nowowybrany Wydział przedstawił ogólne stosunki istniejące w Filii, tak pod względem organizacyjnym, jak też koleżeńskim. Ma nadzieję, że nowowybrany Wydział dołoży wszelkich starań, ażeby w r. bieżącym usunąć wszelkie niedomagania, jakie istnieją jeszcze we Filii, oraz że koledzy w tym kierunku będą pomagali Wydziałowi. Podając do wiadomości, że po odbytej konferencji z przew. Zarządu Gł., kol. A. Kusykiem, sprawa stworzenia własnej kooperatywy w Przemysłu została narazie w zawieszeniu. — Agendy Biura pośrednictwa pracy uchwalono oddać kol. Skupieniowi. — Delegatem do Sekcji pers. pom. wybrano nadal kol. Barana. Na wniosek kol. Skupienia uchwalono, ażeby w wypadkach spornych, jakie mogłyby zajść ze strony personalu pom., porozumiewano się także z maszynistą danej drukarni. — Podział remuneracji na rok 1930 ustalono według klucza z roku, z tem, że do funduszu lokalnego odprowadzać się będzie z ogólnej kwoty 10 proc. — Kol. Madejski interpeluje w sprawie robót niedzielných

Sytuacja wobec tego stała się bardziej jeszcze naprężoną. Robotnicy drukarscy za inicjatywą Kola Lewicy oświadczyli się pisemnie za przedłożonym projektem taryfy. Pryncypałowie natomiast postanowili projekt lwowskich pracowników drukarskich zignorować, w zupełności go odrzucając, a równocześnie wzięli pod uwagę cennik wiedeński, czyniąc w nim tak znaczne pogarszające zmiany, iż zgóry byli pewni odrzucenia go ze strony towarzyszy.

Kola Lewicy jednak czuwało nad wszystkim. Było już pewnem, iż do starcia o taryfę przyjdzie musi. Czynniono obliczenia, na kogo w takiej chwili liczyć można, przewidując zgóry, iż zemsta dyspozytorów dotęgnie w pierwszej mierze stojących na sztuce, którym będą wypowiadać pracę jako tym, którzy najbardziej parli do przeprowadzenia taryfy.

Komisja pryncypałów ostatecznie opracowała swój projekt cennika, wzorując się na cenniku wiedeńskim, lecz poczyniła w nim takie spustoszenie, iż brak mu było jakiegokolwiek podobieństwa do oryginału wiedeńskiego.

W dniu 2 stycznia 1870 roku odbyło się Zgromadzenie pracowników drukarskich, na którym projekt pryncypałowski odrzucono, uchwalając domagać się od pryncypałów stosowania taryfy lwowskiej, przedłożonej przez delegację Towarzystwa Postępowego.

Dnia 6 stycznia tegoż roku (we czwartek), wszyscy pracownicy drukarscy w drukarniach ka-

tolickich oświadczyli swoim dyspozytorom, iż domagają się nieodwołalnie zastosowania cennika plac, przewidzianego w projekcie pracowników, pozostawiając dyspozytorom do spełnienia tego życzenia termin 14-dniowy — licząc od najbliższej soboty, tak, iż pierwsza wypłata podług projektu cennika, zgłoszonego pryncypałom dnia 3 września 1869 roku miała nastąpić w sobotę, dnia 22 września 1870 roku.

Teraz dopiero stało się jasnem pryncypałom, iż pracownicy drukarscy nie ustąpią. Pryncypałowiem jeli się oglądając za ewentualnem zastąpieniem „zbuntowanych” innymi pracownikami. Poczęło się ze strony pryncypałów telegraficzne werbowanie robotników drukarskich z Krakowa do Lwowa. Ze strony Towarzystwa Postępowego wysyłano równocześnie telegraficzne zawiadomienia o możliwym wybuchu walki cennikowej dla polepszenia plac i warunków pracy z prośbą o wstrzymanie się tamtejszych kolegów z wyjazdem do Lwowa.

Pomiędzy pryncypałami (których było we Lwowie tylko sześciu i dwu dyrektorów, w drukarni Rządowej i Instytutu Stauropigjalnego) nie było jednomyślności. Na skutek oświadczenia pracowników drukarskich z dnia 6 stycznia, iż żądają wypłaty podług cennika towarzyszy, — kilku pryncypałów już w sobotę, dnia 8 stycznia 1870 roku wypłaciło pracownikom zarobki podług tego cennika, reszta zaś pryncypałów dokonała żądanej wypłaty w sobotę, dnia 15 stycznia.

Robotnikom drukarskim zdawało się wobec tego, iż cennik nabrał prawa obywatelskiego. Pewni niemal byli, iż chwila niepewności minęła a wypłaty następne będą takie, jak ogólna wypłata w dniu 15 stycznia miała miejsce. Cieszą się z tego niepomiernie, tem bardziej, iż bez walki osiągnęli żądane warunki.

Lecz radość ta była przedwczesna. Dopiero dzień następny miał zdecydować o stanowisku pryncypałów. Dzień 16 stycznia 1870 roku miał dwójakie znaczenie dla pracowników drukarskich we Lwowie.

W dniu tym odbyli właściciele drukarni wspólne posiedzenie, na którym przeprowadzono dyskusję nad cennikiem. Wynikiem tej dyskusji było przyjęcie elaboratu opracowanego przez komisję, wyłonioną z grona pryncypałów.

Tego samego dnia zgłosił kolega Piątkowski pisemny projekt w sprawie założenia drukarni Towarzystwa Postępowego.

Wypadek pierwszy wzbudził wątpliwość u pracowników co do losów własnego cennika wobec konsolidacji pryncypałów. Spodziewano się, iż pryncypałowiem tak łatwo nie ustąpią.

Wypadek zaś drugi dodawał otuchy pracownikom. Cieszą się na samą myśl, iż Towarzystwo Postępowe będzie mieć własną drukarnię, która będzie ostoją pracowników.

(Dok. nast.)